

Протокол

№

гр. София, 10.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3586** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.26 ч се явиха:

Заседанието се провежда чрез видеоконферентна връзка

– ИЩЕЦЪТ Г. В. В. - уведомен за днешното съдебно заседание се явява, подсигурен чрез видеоконферентна връзка.

В залата се явява адв. И. – процесуален представител на ищеца по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ГДО КЪМ МП - уведомен по чл. 138, ал. 2 АПК за днешното съдебно заседание, не изпраща представител.

СПП - редовно призована за днешното съдебно заседание, се представлява от прокурор Д..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и прокурорът: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА писмени доказателства от ГДО за техническите спецификации.

ДОКЛАДВА постъпилите от върховна прокуратура писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от адв. И., с доказателствени искания.

Адв. И.: До сега самото постановление не ни беше известно и не ни беше известно и неговото съдържание. В тази връзка, моля да приемете определение № 10010/05.10.2021г. по адм.д № 4335/21г. по описа на ВАС, видно от което актовете, които касаят конвоирането и тези за ГДО, които се отнасят са обжалваеми по отношение на лишените от свобода, които изтърпяват наказание. Представям и моля да премете също така и Решение № 528/18.09.2018 г. по адм.д № 582/2018г., по описа

на АС Плевен, от което решение е видно, че постановленията са административни актове бидейки постановени от административен орган и произнасяйки се с акт, който засяга правата и интересите на гражданите. Представям двете решения във връзка с жалбата, която съм депозирала до съда относно постъпилото доказателство, а именно постановлението за конвоиране с особено усилен конвой, което представлява прокурорско постановление. За неговата обжалваемост аз също съм посочила в жалбата депозирана до съда две решения на Конституционния съд, като считам, че второто от тях е относимо в по-голяма степен, но се позовавам и на днес представените за да обоснова това, че обжалваме прокурорско постановление пред съда. Искам да посоча към основанията посочени в жалбата и тълкувателно Решене № 2/14.05.1991г., по тълкувателно дело № 2/1991г. на върховния съд, общо събрание на гражданската колегия, видно от което некомпетентен съставител на административен акт следва да се счита лицето, чиято компетентност не позволява да постановява този тип актове със съдържанието, което съдържат те за ограничаване правата и свободите, както и законните интереси на гражданите. В случая става дума за некомпетентност на прокуратурата да постанови този тип акт, с който се ограничава предвижването не само в рамките на пенитенциарните заведения, но също така и извън тях в обществени сгради, включително болници и други.

Ищецът: Подкрепям изявлението на адв. И. за оспорване на посоченото постановление от 24.11.2017 г.

Прокуратурата: Категорично не подкрепям и не споделям съображенията в жалбата. На първо място е цитирано и е представено някакво решение на АС Плевен, което не е задължително за АССГ. На следващо място става въпрос за дейност свързана с изпълнение на наказанията, безспорна и еднолична е позицията на прокуратурата като водещ орган в дейността по изпълнение на наказанията. Тя е изцяло правоупълномощена да регулира режима с изтърпяване на наказанията, конвоирането, придвижването до местата за лишаване от свобода и извън тях, посещенията на цивилни обекти и т.н. Категорично считам за юридически несъстоятелни доводите на ищцовата страна, твърдейки че е налице некомпетентен орган, напротив Прокурор от върховна прокуратура е компетентен да се произнася по режим свързан с изпълнение на наказанията на осъдено лице с влязла в сила присъда. Самата жалба също считам за неоснователна и недоказана.

Адв. И.: Тъй като в ЗИНСЗ се съдържа изрична разпоредба, в кои случаи се налага и кой може да определи по-особен режим на конвоиране като в случая и това е видно от разпоредбата на чл. 119, ал. 1, ал. 3 и ал. 4.

СЪДЪТ намира следното: С молбата от 05.12.24г. във връзка с представено ново доказателство от ВП, постановление от 24.11.2017г., с тази молба на адв. И., се въвежда нов предмет по настоящото дело, което е исково, а именно прави се обжалване с претенции и за нищожност на процесното постановление. Съдът намира, че с така наречената молба, която не е дефинирана под формата на жалба все пак са изпълнени основанията на чл. 150 от АПК, но се касае за нов предмет, който се въвежда в настоящо производство с друг ответник. Ответник е издателят на акта, не е както е по настоящото дело юридическото лице по отношение, на което се претендират вредите. От друга страна дали е индивидуален административен акт и кои са делата, които са подведомствени на административните съдилища се определя от нормата на чл. 128 АПК. Съдът намира, че въпреки направените изявления посоченото постановление не е индивидуален административен акт и редът му за

оспорване не е пред административния съд, още повече и конкретно в това исково производство по изложените вече съображения. Представената съдебна практика не е тълкувателна, освен това първото решение на АС Плевен касае вреди във връзка с НП и адвокатските възнаграждения. Определението на ВАС, касае коя е инстанцията, която следва да разгледа делото по вреди във връзка с първоинстанционния предмет. Съдебната инстанция не се произнася в това определение дали конкретното постановление е административен акт, касае исково производство и касационната инстанция. Следователно съдът по гореизложените съображения не приема за разглеждане в настоящото производство жалбата срещу постановлението от 24.11.2017г. и

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без разглеждане молбата на адв. И. от 05.12.2024г. обективизирана като жалба против постановление от 24.11.2017г. на ВКП.

Определението подлежи на обжалване в седмодневен срок от днес за явилите се страни пред троен състав на АССГ.

За ответника срокът за оспорване тече от получаване на уведомлението.

По отношение на останалите доказателствени искания за прилагане на други писмени доказателства, съдът намира, че докато не стабилизира това определение, т.е. не се изчерпи възможността за обжалването не следва да се произнася.

Следва да приеме представените по-горе писмени доказателства.

С оглед гореизложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените и докладвани писмени доказателства.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 04.02.2025г. от 14.25ч., за която дата и час страните са уведомени.

Ищецът: Моля да ми се изпрати копие от протокола и копие от събраните доказателства.

Да се изпратят на ищеца копие от протокола и копие от събраните доказателства.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.41 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: